Universitätsbibliothek Paderborn

Summula clarissimi iurisco[n]sultissimiq[ue] viri Raymundi

Raimundus <de Pennaforti>

Colonie, 4.III. 1502

VD16 R 168

Seruus ordinabitur cum [con]sensu domini sui

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

Visual Library

Hic autoꝛ ponit ꝗntū documentū de oꝛdinibꝫ ſacris dicēs. ſi fuerit aliꝗs clericus ſeruilis ꝯditōis volens ꝓcedere ad oꝛdines ſacros. talis non debet ꝓcedere niſi cū ꝯſenſu dn̄i ſui. imo nec etiā intrare debꝫ religionē niſi habeat ꝯſenſum dn̄i ſui. qꝛ ad ſuſceptōez ſacroꝝ oꝛdinū reꝗritur pura libertas. ſed talis nō eſt liber. ergo nō dꝫ ꝓcedere. Subdit ponendo aliud documentū. ſcꝫ ſextuꝫ dicens. Si aliꝗs ſuſcepit ſacros oꝛdines furtiue ⁊ ſine foꝛma eccl'ie. talis dꝫ dānari ⁊ ſuſpendi ab oꝛdinibꝫ ſacris. niſi ſpēaliter ab habente poteſtatē diſpēſandi ſecū diſpenſatū fuerit.

☞ Primo notādū. ex l'ra habet ꝙ iſte ꝗ eſt ſeruilis ꝯditōis nō debet promoueri ad ſacros oꝛdines. Contra hoc arguit ſic: deus glorioſus non eſt acceptoꝛ ꝑſonaꝝ. ergo ꝗlibet p̄t acceptare ſacros oꝛdines. ſiue ſit ſeruilis cōditōis ſiue nō. Añs pꝫ in actibꝫ apl'oꝝ. Sed ꝯñtia ꝓbat. qꝛ ſi ſeruilis debꝫ abijci ⁊ liber ꝓmoueri. tūc videt ꝙ liber ſit deo gratus ⁊ ſeruilis nō. qđ eſt ꝯtra autoꝛitatē p̄us allegatā. Rñdet ſm intentōem autoꝛis. ꝙ nullus dꝫ ꝓmoueri ad ſacros oꝛdines ꝗ eſt ſeruilis ꝯditōnis ſine ꝯſenſu dn̄i ſui. Uñ ꝑ ſacroꝝ oꝛdinū ſuſceptōem datur gratia ſanctitatis. gratia dignitatis. ⁊ gratia honeſtatis. Et ad iſtā dignitatem ſex requirūtur. Primo p̄ncipaliter reꝗrit honeſtas originis. ſcꝫ ꝙ ſit de honeſta parētela ex parte vtriuſꝗꝫ ſexus. ⁊ ꝑ hoc excludūtur ſpurij. Secūdo requiritur honeſtas hoīs. ſ. ꝙ nō ſit diffamatus ⁊ publice ꝯfuſus. qꝛ illi nō admittūtur ad ſacros oꝛdines niſi cū diſpenſatōe pape. Tercio requirit honeſtas coꝛpis. ꝑ hoc excludūtur coꝛpa vitia habentia. ſicut ſunt iſti hoīes qui ſunt priuati membris p̄ncipalibꝫ ⁊ officialibꝫ. videlꝫ manibꝫ ⁊ digitis. Quarto requirit honeſtas actōis. ⁊ ꝓpter hoc excludūtur homicide ⁊ ꝯſimiles. qui ꝓpter illaꝫ actionem nō promouentur ad ſacros oꝛdines. Quinto requirit honeſtas ꝯditōis. ⁊ ꝓpter hoc excludūtur illi qui ſunt ſeruilis ꝯditionis. Sexto requiritur honeſtas conuerſationis. ꝓpter hoc excludūtur ioculatoꝛes ⁊ huiuſmodi homines. quia tales ſunt inſtabilis animi. nec ſunt honeſte conuerſationis. Tunc ad rationem dicendū eſt. ꝙ deum non eſſe acceptoꝛem perſonarum intelligitur dupliciter. Uno modo ad eccleſiam triumphantem. ⁊ ſic intelligenda eſt autoꝛitas vbi ſupꝛa. quia nullus excluditur a regno dei. Alio modo intelligitur quo ad eccleſiam militantem. ⁊ ſic nō intelligitur pꝛefata autoꝛitas. quia plures ſic abijciuntur a ſacris oꝛdinibus vt pꝛius patuit

☞ Secūdo notandū. ꝙ littera poteſt intelligi per diſtinctōem. qꝛ vel talis ꝓmouetur ad oꝛdines ſuo domino ſciente vel ignoꝛante. Si ignoꝛante domino. tunc talis reſtituatur domino ſuo. Si aūt non ignoꝛante domino ⁊ dominus ꝯtradicit. tūc talis debet domino reſtitui ſub hac ꝯditōne ſm aliquos ꝙ nō ſeruiat ſibi in coꝛpoꝛalibꝫ. ſed in diuinis officijs. Etiaꝫ ſi talis intrauerit religionem neſciente vel contradicente domino ſuo. et ſi in tribus annis non exigit eum. tunc talis fit liber in clauſtro. Si aūt dominus ſciuit ⁊ nō ꝯtradicit. tūc debet dimitti. qꝛ liber factus eſt. Si vero ſciente domino ſuo aliquis pꝛomoueretur. vel ergo ſcitur ab oꝛdinante ⁊ repꝛeſentante. vel non. Si ſcitur ab vtroqꝫ. tūc ambo debent puniri. ſi vnus tm̄ ſcit. tūc iſte debet puniri in duplo. Si vero ab omnibus ignoꝛatur. tūc dicunt aliqui ꝙ ſunt liberati a ſeruitute ꝑ ſuſceptōem ſacroꝛum oꝛdinum.